

Joxe Mari Anzumendi

HIK HASIKO KIDEA

Langile ikastola?

R

ing, ring, ring!

– Langile ikastola: Bai, esan?
– Deitzailea: Langile ikastola al da?
– Li: Bai; beno, ez. Barkatu, ni berria naiz eta beste bat jarriko

da... Bai, esadazu.

– D: Langile ikastola da, ezta?

– Li: Bai; baina, ez. Herriko DBH guztiek bat egin dute institutuarekin eta “Hernaniko institutua” deitzen da orain.

– D: Ikastolaren erabakia izan al da?

– Li: Ez, ez! Administrazioak erabaki du.

– D: Langileko gurasoen onespelik gabe? Denak batera egonda, gela asko sortuko ziren DBHko 1. mailan, ezta?

– Li: Sei gela.

– D: Hainbeste gela egotea ona al da?

– Li: Bere alde onak baditu. Herriko gaztetxo guztiak elkarrekin egon litezke, eta aukera gehiago egongo da hainbat hautazko ikasgai eskaintzeko. Gainera, herriko ikastetxea izango da.

– D: Herrikoa bada, Udalak zeresana izango zuen eta izango du institutu berriaren antolaketan, ezta? Nik dakidala, Holandan, duela urte dezente institutu handiak egiten hasi ziren, eta emaitzak aztertuta, berriro ere institutu txikiak, ikasle gutxiagorekin, jar-tzea erabaki zuten.

– Li: Beno, Udalak ez du parte hartu prozesu horretan guztian, berak ez baitu hezkuntzan eskumenik. Holandakoa, berriz, ez da inoiz aipatu hemen.

– D: Munduan egiten diren neurketak kontuan hartzea ona litzateke. Neurtzen den hartan, Finlandiak

ALBERTO ELOSEGI

ematen ditu emaitza onenak. Hura da askorentzat eredu. Han, Udalak du hezkuntzako eskumena, eta, ondorioak ikusita, gurera ekartzea egokia izan liteke, ezta?

– Li: Esan dizut, Udalak ez du horretan ahalmenik.

– D: Entzunda nuen, bestalde, Langilek 2-16 urte bitarteko ikasleak hartzen zituela eta hori zela gurasoen nahia. Beraz, ez da hori horrela.

– Li: Noski ezetz! Lehen ere juridikoki bi zentro ziren: 1. Haur eta Lehen Hezkuntza, eta 2. Bigarren Hezkuntza. Koordinatzen ziren eta ikastetxe bakar bat bezala funtzionatzen zuten. Administrazioarentzat, aldiz, bi ikastetxe izan dira beti.

– D: Aurten, hezkuntza porrota ikusita, 3-16 urte bitarteko hamaika ikastetxe publiko ireki dira Katalunian, modu esperimentalean; horrela, hezkuntza emaitzak hobetuko direlakoan.

– Li: Ez daukagu horren berri.

– D: Zer hezkuntza proiektuan oinarritu da institutu berria?

– Li: Hori, orain zehaztuko da.

– D: Finlandian, Hezkuntza Proiektua egiten da lehenago, eta gero, eskola, institutua... Behar dena.

– Li: Ikusi beharko da zertan geratzen den dena.

– D: Ikerketen arabera, gestioa gertukoak denean eta eskola komunitateak parte hartzen duenean, era guztietako emaitzak, ez soilik akademikoak, hobek dira.

– Li: Orain zehaztuko da gurasoen parte-hartzea, eta gainerakoa. Zerbait gehiago nahi duzu?

– D: Beno, ba, mila esker informazioarengatik. ■

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

Badirudi ere, egia berdadera da. Kazetari espainolak, nik irratiz eta telebistaz entzun ditudan

denak, Venezuelako enbaxadoreak mingain preserbatiboaz egin deklarapenak asaldatu ditu. Espainiako polizia tortura erabiltzen duela iradoki du. Ez du ahotsa goratu, ez du tonua igo, ez du giza eskubide oinarritzkoenetakoa errebindikatu, ez du espainol manipulaziaren ustela salatu. Eta iritzi publikoaren manipulazialek ohiko egoera ezaguna behingoz onartu beharrean, mezulari uzkuraren gainera jauzi egin eta egurtu egin dute

Adar jotzea

inpunitate osoz. Nor da, bada, erregimen diktatorial baten ordezkaria gurea bezalako demokrazia zalantzan ezartzeko? Zer ari da, bada, venezuelar

bat gure polizia iraintzen, bi terroristen salaketak egiazkotzat hartuz? Onartezina. Etxean ere, gai elektrikoa da tortura, ukiezina. Fusiblea erreta dabilta etxeko hedabide gehienak torturari dago-kionean torturatzailen klonatzerako. Eta praktikan dabilen bekarioa, fusiblea aldatzeko asmotan joan dena kanpoan eman dute saboteatzailetzat joz.

Izan ere, gazte hauek ez dakite ezer. ■